

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmoud — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Dilele asociațiunei.

Preste opt dîle și la Brașov se vor întruni membrii asociațiunei tranne pentru literatura și cultura poporului român.

Eată și o oasă în sterilitatea deșertului politic, o oasă binefăcătoare, care, cel puțin, ne arată un teren fecund, prin urmare promițător de roduri salutare și pentru naționalitatea noastră.

Este adevărat, că fecunditatea rodurilor este foarte atârnată de iubirea noastră de activitate. Scim cu deosebire două momente din viața asociațiunei, care merită să le avem totdeauna dinaintea ochilor. Este momentul adunării asociațiunei într-unite în 1862 la Brașov pentru prima oară și la Sibiiu în 1881 pentru a treia oară. Aceste două momente au arătat că: dacă va cineva, poate. Au fost două improvizări de esposiții despre ceea ce poate și scie poporul român; dar amândouă au dovedit, că este fond, și bun fond de activitate în poporul român și că fondul acesta trebuie numai dezvoltat și cultivat și monarhia noastră, ba și apusul european are să câștige în Europa resăriteană un factor nou pentru progresele culturii.

Dacă stăm și medităm serios asupra lucrului, vom afla, că de amândouă-ori poporul român a dovedit, că este mai productiv în ceea ce privește industria sa; ceea ce altă parte mai superioară a populațiunei române, care prin asociațiunea a luat sarcina conducerii, din contră, a dovedit, — ca se delăturăm și aparența asprimei, — inferioritate.

Au trecut douăzeci și unul de ani de când Brașovul a primit asociațiunea în sinul său. Brașovul primind acum a doua oară asociațiunea în sinul său, va avea ocaziune să vadă disproporțiunea între anii și creșterea celei dintâiu.

Dar se dicem, că asociațiunea a crescut. Ea are un fond frumuseț, are în Sibiiu o realitate. A creat afară de fondul ei și unul pentru un institut a cărui realizare este și grea și totodată și nepractică, înțelegem fondul academiei de drepturi. Ea a împărțit și diverse ajutoare și susține o foare, care reproduce articoli din foi diverse. Însă dacă judecăm lucrul mai serios, vom afla, că este încă departe de a fi corespuns misiunii ce a luat asupra-și. Asupra literaturii române asociațiunea noastră n'a avut încă nici o influență, afară doar, că se îngrădesce și se apără, ca să nu fie nici cu puținul ce produce în legătură cu ceea ce altă literatură românească. Era de mult vorba de înființarea unor secțiuni științifice, care se lucre pe terenuri diverse.

Din organul asociațiunei însă până acum n'am putut vedea ce s'a făcut în privința secțiunilor. Noi așa credem, că dacă acele s'ar fi înființat și dacă înființându-se ar fi și lucrat ceva, lucrările s'ar fi publicat.

Istoria noastră națională așteaptă cu nerezbdare să fie scrisă și să se facă cunoscută și poporului român. Până acum însă nu sînt nici elementele toate desgropate, care au să compună istoria noastră națională. De aceea și încât ni s'ar părea, că am avea unele compendii de istorie, acele sînt nise compilațiuni după autori străini, în cari se poftoresc nise teorii îndreptate în contra vieții noastre naționale politice, pe când noi am ave lipsă de adevărul istoric, cu care să combatem acele teorii scălciate. Străinii cu suflet, dar tot străini, au început, în timpul mai nou, a ne desgropa și adevărurile istorice. Pe cărarea bătută de aceștia ar trebui să completăm ceea ce mai lipsește. Noi însă vedem, că nu se face în privința aceasta nimic. Privăților s'au particularilor poate că nu le dă mîna; asociațiunea, a cărei misiune este promovarea literaturii române în înțeles larg, n'avem semne să fi făcut ceva în privința aceasta. Dinaintea nasului nostru se desgropă reliquiile străbunilor noștri, cu cari ne fîlim la toate ocaziunile, și se duc în muzee străine. Ruinele Ulpiei Traiane, numeroasele fragmente de drumurile lui Traian, praturile lui Traian, urmele romane dela Alburnu etc. sînt pentru poporul român sau o carte închisă și sigilată cu șapte sigile, sau un vis clar-obscur, pecând toate acestea și altele încă, care nu le putem înșira aici, ar trebui să fie în memoria poporului așa de pozitive, precum este „Tatăl nostru”.

Generațiunea mai dincoaci n'are de unde să pună mîna pe vre o scriere, care să o inițieze în istoria proprie națională și să-i dea firmitatea caracterului național pentru toate eventualitățile.

Poporul nostru în cea mai mare parte este popor agricol. Vicisitudinile prin care a trebuit se treacă și de cari nu este de tot scutit nici astăzi, au făcut ca și acest ram să-i fie poporului căt se poate de amărît. Mai demult asupririle feudale, acum sarcinile disproporționate, căror este supus agricultorul, numărul cel mare și nemilostiv al usurarilor și în fine comasările, adeseori defavorabile, au contribuit și contribue, ca soarta poporului numai favorabilă să nu fie. Agricultorul nostru numai ca prin minune se mai poate susține de pe o dîpe pe alta. Pentru că în mijlocul consecențelor din trecut și a mulțimei de greutăți din prezent, poporul este, așa dicend, lăsat în mîna sorții. Nimenea nu 'și aduce aminte de el, decît când are să contribue. Nu

se vede de nici o parte vre o inițiativă serioasă, prin care să i vină cineva poporului într'ajutoriu cu mijloace eficace, din care, să se amelioreze modul lucrării sale, pentru ca să aibă mai mult sporiu și să întimpine mai cu ușurință greutățile cu care are să se lupte.

Abia de un timp foarte scurt, din inițiativă privată s'a ajutat poporului agricol în cîțva prin îndreptarea unei părți dintr'insul la meserii. Ajutorul acesta însă este indirect. El contribuie numai la rămînerea proprietăților mai puțin împărțite și dărăburite ca până aci.

Cât n'ar fi așa dar de făcut și pentru cultura poporului român în ceea ce pe popor îl privește atît de aproape și este pentru români cestiune atît de ardeătoare.

Câte încă s'ar mai pută dice că sînt a se face și pentru literatura și pentru cultura poporului român.

Asociațiunea într'unită în adunare generală în anul al 21 în Brașov se nu treacă peste misiunea ei cu ușurătatea, cu care în mare parte a trecut până acum. Avem puteri destule pentru ca să se poată face ceva. Sînt cu sutele bărbații, cari cu sudoarea poporului și au câștigat cunoștințele după care trăiesc. Conducătorii Asociațiunei apeleze la toți aceștia, ca un procent, mai puțin, o jumătate de procent de munca dintr'un an pentru oficiul sau pentru câștigarea hranei sale se o jertfească poporului, din care face parte și le-a ajutat să fie aceea ce sînt și numai decît nu vom mai ave priveliscă unei pustietăți aproape sterpe dinaintea noastră.

Dar și în interesul special al asociațiunei noastre ar fi când am vedea, că activitatea ei trece preste marginile unei activități birocratice. Interesul ar fi mai viu, membri mai numeroși și contribuenți mai mulți și mai gata la contribuire, — prin urmare și fondul s'ar spori mai în grabă.

Poate că nu vor plăcea multora reflecșiunile aceste cam neplăcute. Însă am dori ca se ne trezim mai curînd, să fim mai sprinteni și se ajungem la țintă înainte de ce va fi prea tîrziu.

Pentru astfel de pornire, cum am încercat a schița în șirurile aceste; dar nu pentru laude reciproce și fără de nici un folos, am dori să fim cît mai numeroși la adunarea generală din Brașov.

Dacă acolo s'a făcut începutul, arătînd ce poate poporul ca atare, să se facă odată și începutul, arătînd ce poate lamura poporului, care cu mîndrie se numesce inteligența lui.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

— Așteaptă nițel, Cristiane. De ce nu s'a corborit copilul simplu pe scară?

— Da, în adevăr, cu atîta mai mult, că Stollborgul are o scară ascunsă; dară ea este păzită de sbiri.

— Incurtibili?

— Nu, dară ducesa n'are bani și trădătorul are punga plină. „Scena a doua: don Sacho, unchiul sîlbatec vine spre a priveghia crima.”

— Pentru ce nu merge el însuși în pavilion, unde este victima sa prinsă, și pentru ce nu aruncă el copilul pe fereastă fără atâtea ceremonii?

— Ei! sciu eu? Să dicem, că copilul nu este încă născut și că se așteaptă momentul fatal!

— Prea bine. Așa dar copilul are să se nască și până ce don Sancho intră în pavilion și urcă

scara, Paquita, cameriera lasă copilul în jos, care tocmai s'a născut! Dară vede se copilul?

— De bună seamă! O să-l zugrăvesc în leagăn. O atîta va reprezenta funia. Toate acestea vor fi tăiate în hîrtie și vîdute din îndepărtare.

— Apoi trădătorul este foarte supărat, găsind cuibul gol? Ce va face? Dacă l'am face să cadă pe fereastă și să-și sdrobească capul de stînci?

— Ba nu! Să ne păstrăm aceasta pentru desnodămîntul piesei, așa va fi sfîrșitul minunat.

— Ei bine, în furia sa, el omoară pe nefericita sa nepoată. Se aude un țipet și ucigașul apare dicend: „Onoarea mea este răsunată.”

— Onoarea sa!... Eu mai bucuros aș voi să dică: „Fericirea mea este completă.”

— Pentru ce?

— Pentru că el moștenesce dela ducesa: să nu-l facem scelerat pe jumătate, pentru că sîntem hotărîți a-i sparge capul la desnodămînt!

— De sigur așa este logic; dară...

— Dară ce?

— O! dar recădem cu totul în istoria baronului Olaus, așa cum o spun vrășmașii săi, o rudenie prinsă dispărută...

— Nu face nimic, de oare-ce dta esci sigur, că istoria aceasta nu este adevărată!

— Eu sînt cît se poate de sigur, și totuși... Veți, dta m'ai făcut visionar deplin cu glasul dta

misterios, cu ideea dta de o femeie prinsă în pivniță, cu explicația dta de a propriei mele vedenii de ați noapte și cu cuvintele dta de din Biblie!

De oare-ce toate aceste nu sînt altceva decît desfătări a imaginațiunei noastre, noi nu riscăm a vătămă pe niminea, și, altcum, domnule Goefle, dacă ași redescopera sub mască și pseudonimului Cristian Waldo, vre-o amintire tristă în spiritul dlui baron, ce-mi pasa, te întreb. Și de dta, nu scie niminea că ești lângă mine...

— De cumva m'ar denuncia cineva baronului el este în stare a porunci lacheilor săi miserabili...

— Dacă îți poate aduce aceasta vreun pericol nici se nu mai vorbim, ci se căutăm alt obiect de comedie.

Dl Goefle remase pe gânduri vre o câteva momente spre marea nerăbdare a lui Cristian, care privea cu neastîmper la brâncile orologiului ce înainta. În sfîrșit avocatul se sculă cu o vivacitate nervoasă și esclamă premblanduse prin odae:

— Ei bine, cine scie dacă nu înseamnă aceasta a se retrage dela cercetarea adevărului? O să fiu eu un curtizan poltron a acestei persoane problematice? Nu voi câștiga odată claritate în cestiunea aceasta? Să se dică că, un aventurier, adevărat un băiat frumos și bun al întemplărei, de bună samă vrednic de o soarte mai bună, va găsi în naivitatea sa, curagiul de a se im-

Revista politică.

Sibiu, în 8 August.

Evenimentele din Agram au provocat articole foarte vehemente în presa ungurească. „Nemzet“ organ oficios al guvernului din Budapesta dela care ar aștepta omul să fie cât de moderat, dice că toate câte s'au făcut pentru Croația dela 1868 încoace, n'au contribuit la alt ceva decât la o agitațiune sistematică în contra Ungariei. Luarea firmelor nu este numai un afront față cu insigniile Ungariei, ci totdeauna și față cu insigniile Croației trase prin tină. Vulgular sau plebea din Agram a comis călcarea unei legi, care nu este permis a rămâne nepedepsită. Nu cerem satisfacțiune, cum am cere dacă populațiunea unui stat străin ar insulta insigniile noastre ci cerem, ca vătămarea legii care s'a comis, îndreptându-se asupra caracterului statului nostru, să fie pedepsită, să se pedepsască adevărații făptuitori precum și autorii morali. Dacă oficiosul vorbește o astfel de limbă, nu e mirare când „Pesti Naplo“ dice, că legile excepționale numai atunci se se delăture, când banul va sta bun, că nu se va mai vătămă respectul datorit statului unguresc. Aședându-se apoi pulberea rescolită din stradă, insigniile Ungariei vor străluci mai tare și inscripțiunea ungurească, pe care croații astăzi nu vor să o sufere, va mai avea polăngă cuvintele de astăzi și cuvintele: „Nu te atinge de Ungaria.“ Este interesant că tocmai stânga estremă se arată mai moderată. Așa „Egyertetés“ scrie, că pentru vătămarea ce s'a făcut se poate afla satisfacțiune corespunzătoare, dacă opiniunea populațiunii se va schimba cu totul, dacă ura cea cultivată artificială se va preface în amicitie sinceră.

În 17 August n. și-a avut și Praga, capitala din Boemia escesele sale. „N. fr. Presse“ dice ironic, că de bună samă ca să nu sufere „egala îndreptățire“, Praga de aur nu putea se rămână în poia Pestei și Vienei. Prin ce se distinge Praga este, că și-a ales o seară, cum este preșeara aniversării născerei împăratului.

Escesele după scirile mai nouă se vede că se sporesc. Din Triest ne aduce telegraful scirea de esplosiunea unei petarde în preșeara aniversării dela ziua născerii împăratului. De asemenea vin și din unele localități din Ungaria superioară. Escesele însă nu sunt de aceeași natură. Cu toate acestea neliniștesc și slăbesc totdeauna moralitatea politică a populațiunii.

Vre-o câți-va fruntași din partida națională a croaților s'au întrunit în 17 Aug. n. și au dat o declarațiune, prin care reacează pe banul Croației, ca din pozițiunea sa înaltă, cu toate mijloacele ce i stau la dispozițiune, se lucre ca legea de împăcare (între Croația și Ungaria) să fie respectată, și așa să se evite în viitor vătămarea legii. Declarațiunea aceasta și un articol din „Agramer Zeitung“ a provocat susceptibilități nouă în Budapesta. Nu mai puțin decât foaea oficială „Budapesti Kozlony“ ca răspuns la declarațiune dă comunicatul următoriu: „Insigniile de stat cu inscripțiune maghiaro-croată, care cu ocaziunea turburărilor din urmă din cetatea Agram se depărtară, în zilele cele mai de aproape se vor pune earăși la locul lor.“

Locuitoriul Galiției Alfred Potocki a părăsit postul său, făcând loc lui Philipp de Zaleski, *persona grata* a elementului polon. Polonii își aduc foarte bine aminte când el ca vice-președinte în locuțiunea a dat ajutoriu la alegeri

în contra rutenilor. Schimbarea cea după gustul polonilor în locuțiunea și apropiata deschidere a dietei galițiane au stărnit în poloni apetit nou pentru îndestularea altor postulate. Între alte polonii ar dori transformarea Austriei într-o federațiune de naționalități slavice cu caracter espres catolic; ar mai dori să poată exercita putere expansivă în afară; în fine ar dori și aneșarea Bucovinei și a unei părți din Silesia la regatul Galiției.

Causa că conferența din Londra s'a amânat pe Marți se scrie, că ar fi lipsa de instrucțiuni suficiente pentru reprezentanții Austriei și Germaniei. Mai în urmă vine altă scire, conform cărei reprezentantului Turciei n'ar avea instrucțiuni suficiente. „N. fr. Presse“ aduce scirea, că înalta poartă nu poate ratifica actul internațional, dacă nu se admit rezervele ei în privința Bulgariei. Precum se vede ratificarea tratatului din Londra dă preste multe dificultăți. Unele diare aduc în combinațiune cu amânarea ratificațiunii călătoria regelui Carol la Berlin. Interesantă este împregiurarea, că „Allgemeine Ztg.“ acum a aflat cu cale se publice un tratat istoric și internațional de dr. Felix Da hn profesor ordinariu de dreptul public la universitatea din Königsberg. Tratatul are drept scop a dovedi cu istoria în mână, că pretensiunile Austro-Ungariei la Dunăre nu sunt întemeiate pe dreptul internațional. Așteptăm sfârșitul publicațiunii, pe care „N. fr. Presse“ îl signalizează, dicând că și românii merg prea departe cu atitudinea lor.

Regele Carol s'a bucurat atât la Breslau cât și la Postdam de o privire distinctivă. Afară de aceasta presa de frunte germană au luat notițe în articoli foarte călduroși de călătoria regelui Carol în Germania.

Dela Paris raportează diarele că în 15 August n. bonapartiștii n'au făcut mare senzațiune prin intrunirea în biserica St. Augustin, ci mai mult prin un banchet dat în Saint-Mandé. Banchetul, la care s'a vorbit despre mântuirea de idolii republicani, s'a terminat cu exclamațiuni: Să trăiască imperiul! să trăiască principele Victor! jos cu republica! jos cu Ferry!

Manifestările croate.

Se scrie din Viena diarului „le Nord“ (traducerea „Românului“) cu data de 6 August:

Pe când în Boemia se face o apropiere neașteptată (!!! Red. „T. R.“) între cehi și germani, slavii din Ungaria devin pentru cabinetul din Pesta un subiect de nelinișce. Spectrul „Marei Croații“ turbură somnul maghiarilor, cu toată încrederea superbă cu care partizanii dlui Tisza repetă, că în regatul Stului Stefan slavismul nu este decât o desemnare etnografică fără cea mai mică semnificație politică. Este, în adevăr, de necontestat, că slovaci nu aduc guvernului prea mari încurcături și că sârbii din Banat nu manifestează veleități insurecționale. În Croația situațiunea este mai puțin satisfăcătoare. Această țeară se bucură deja de o autonomie locală, care opresce pe maghiari de a strivi îndată grupurile bânuite de tendențe separatistice. Aci se află simburile unei organizări naționale în giurul căreia se pot cristaliza elementele ostile preponderanței maghiare. În privința demonstrațiunilor croate din Dalmația, „Gazetta d' Agram“ dechiară, că „Marea Croație“ este idealul națiunii croate și că unirea Croației, Dalmației, Bosniei și a câtorva alte țări slave nu

este în realitate decât o cestiune de timp. „Gazetta“ crede, că la realizarea acestui ideal ar fi folositor Austriei și Ungariei cât și națiunii croate. Ungurii sunt de părere cu totul opusă, căci pare că articolul din „Gazetta d' Agram“ a pus în mișcare lumea guvernamentală din Pesta, care vede în aceasta manifestarea, o urmare a politicii slavofile a comitetului Taaffe. Natural, că liberalii cislaitani n'au lăsat să scape ocaziunea pentru a insinua, că politica ministrului Taaffe trebuie într'un mod fatal se ajungă la desmembrarea monarhiei. Ungurii se află adi amenințați de slavism nici mai mult nici mai puțin decât germanii. Din fericire panica ungurilor n'a ținut mult. Ei au înțeles îndată absurditatea presupunerilor, tinzând a stabili o conecsiune oarecare între manifestarea diarului croat și ceea ce liberalii numesc federalismul cislaitan. De altă parte, guvernul croat s'a grăbit să desaprobeze articolul din „Gezetta d' Agram“, și „Abendpost“ din Viena, foae semi-oficială, voesce se liniscească iritația diarului „P. Ll.“ dechiarând, că nici odată relațiunile dintre cabinetele din Viena și Pesta n'a fost mai cordiale. Totul merge prin urmare cum nu se poate mai bine în regatul St. Stefan, care de sigur n'are să se teamă de nimic în ceea ce privește revindcăările slavismului cislaitan. Articolul din „Gazetta d' Agram“ este, pentru a dice astfel, un incidente personal în felul aceluia, care s'a întâmplat acum în urmă la Posey. Dar este lămurit, că aceste incidente pot să se înmulțească, și maghiarii ar dovedi de înțelepciune, acordând celorlalți libertatea cuvântului de care ei usează într'un mod atât de larg. La urma urmelor „Marea Croație“ este un ideal tot atât de legitim ca și acela al fondatorilor dualismului. Sunt acum câțiva ani, cea mai mică aluzie la individualitatea istorică a regatului St. Wenceslav era în ochii germanilor o crimă neertată; astăzi încep a se familiarisa cu ideea unei Boemii semi independente. Pentru ce Croații n'ar ajunge cu pace și legalitate la același rezultat ca și cehii? Pretinsa separație a croaților nu este de o altă natură decât aceea a cehilor; ei nu se gândesc cătuși de puțin a rupe legătura dinastică, care menține unitatea imperiului. Din contră, ar voi să adaugă la imperiul Habsburgilor un nou regat. Nu din punctul de vedere internațional aspirațiile croate ar pute să fie considerate ca un pericol, „Marea Croație“ fiind destinată evident a îngloba pe mica Serbie. Se poate crede, că cea mai mare parte a sârbilor are se protesteze tot atât de energic ca și maghiarii în contra unor asemenea tendențe. Antagonismul politic și religios, care se află între sârbi și croați, ar trebui se fie pentru maghiari o garanție îndestulătoare de siguranță

Austro-Ungaria și naționalitățile balcanice.

Sub acest titlu, dice „Românul“, „Le Nord“ publică următoarea corespondență ce i se trimite din Viena cu data de 7 August:

Puțin lucru trebuie pentru a reînvia temerile pe cari le inspiră politicianilor austro-ungari situațiunea peninsulei Balcanilor. Ori în ce parte își întorc privirile, nu găsesc decât subiecte de nelinișce. Incidentele Crădișteanu a dat alarma; cu toată declararea cabinetelor din Viena și București, că relațiunile între cele două țări sunt satisfăcătoare, diarele române și ungare continuă o polemică a cărei însemnătate imediată deși n'ar trebui fără îndoială se fie exagerată, totuși nu demonștră mai puțin că iredendentismul român este în stare să adaugă un nou ele-

potrivă unui inamic puternic, precând eu, apărătorul legitim a dreptății oamenesce și dumnezeiesce, eu să am oșesc într-o lenevie egoistă ce se apropie de lășitate?... Cristiane! adause dl Goeffe, aședându-se dară tot încă foarte esaltat, se pășim la actul al doilea și se facem o piesă teribilă. Marionetele d'tale se se facă vestite astăzi! se devină personaje serioase, imagini viețuitoare, instrumente a destinului! actorii acestia se reprezintă, ca în tragedia lui Hamlet o dramă, care face să tremure și se pălească crima triumfătoare, în sfârșit demascată! Aid, Cristiane la lucru! Să presupunem... tot ce se presupune în țeara aceasta pe socoteala baronului, că a otrăvit pe tatăl său, că a ucis pe frate-său, că a lăsat pe cumnată sa să moară de foame... .

O! tocmai în odaia aceasta!... dîse Cristian, care făcea în gîndul său o decorațiune pentru actul al treile... . Veți, ce scenă frumoasă putem face! Eu presupun, că un copil... de oarece presupunem, că fiul ducesei vine după douăzeci și cinci de ani să recerce adevărul și să pedepsească crima. Veți, cum sparg marionetele noastre zidul misterios și găsesc acolo... în dosul acestor cărămizi... . Trebuie să facem iute o decorațiune ad hoc, așa mai avea timp... .

— Ce găsesc? dîse dl Goeffe.

— Nu știu, dîse Cristian devenit de odată cugetător și trist. Idei așa negre îmi umblă prin cap

încât renunț la scena aceasta. Ea mi-ar lua toată voia, și în loc de a continua piesa, ași începe a dărâma zidul acesta, infuriat de curiozitate... .

— Veți, să nu înnebunesci, amice Cristiane! Destul că am înnebunit eu; căci toate aceste sunt un vis și conștiința mea mă opresce altcum a mă ocupa de bănueli, ce sunt rezultatul unui stomach obosit s'au a creierilor bolnavi de neactivitate. Isprăvesce piesa și făo nevătămătoare, dacă vrei să fie amuzantă; eu voiesc ori și cum să lucrez ceva, căci am aici a examina un carton, ce tocmai mi l'a dat Stenson, și am să-mi fac o opiniune definitivă asupra conținutului său, căci dintr'un moment la altul, baronul poate trimite după lămuririle ce i le am promis aș-dimineață.

Cristian începu a scrie piesa sa teatrală și dl Goeffe a ceti piesele sale de proces, tot insul la un capăt a mesei cei mari, către mijlocul căreia ei adunaseră bucatele dejunului. Ulfilas tocmai aducea alte mâncări. El era ca de obicei, pe jumătate beat, și avu cu dl Goeffe o disertatiune cam lungă, ce Cristian nu o ascultă și nici nu o auzi; era vorba de o supă gătită cu lapte, cu bere și cu sirup, o mâncare națională, ce dl Goeffe voia se o aibă de cină și Ulfilas se lăuda a o găti ca niminea în Svedia. El alină cu promisiunea aceasta, mânia avocatului, care îi imputa ai fi îmbătat pe micul său lăchău, o imputare de care Ulfilas jura că nu-l cunoaște și

să poate că jura drept, fiind-că el suferea beuturile alcoolice cu atâta aplomb și dibăcie.

La oarele șese, Cristian insprăvisse și dl Goeffe nu lucrase mai nimic, fiind nelinișcit, agitat; și Cristian, îndreptându-și din întâmplare ochii spre el, îi găsi privirea fiesă și preocupată. Cugetând că așa-i era maniera de a lucra, el nu voia se-l conturbe prin vre-o reflecșiune, până la momentul când îl întreba cu puțină nelinișce, dacă i ar plăcea se cetească schița piesei.

— Da, de bună samă, dîse dl Goeffe, dară pentru ce nu mi-o cetesci dta?

— Nu-mi este cu puțință, domnule Goeffe. Trebuie să-mi aleg personagele, să le îmbrac, se-mi adun piesele de decorațiune, să încarc toate aceste pe măgar, și să merg în grabă la castelul nou, ca să-mi cuprind locul destinat, să stabilesc teatrul, se așed luminările etc. Numai am o minută a pierde. Trebuie să începem la opt oare.

— La opt oare! Drace! o oară uricioasă. În castel nu se va servi cina decât la zece oare? Și când să cinăm noi?

— A! da! a cincea oară astăzi! exclamă Cristian cu desperare, făcânduși pregătirile sale cu grabă: în numele domnului cineză îndată, domnule Goeffe, și se fi gata într-o oară. Vei ceti piesa mâncând.

ment de confuzie la cele, cari se află deja în regiunea Danubiului. Ceea ce este adevărat, este, că sentimentul anti-austriac se manifestă în România cu o energie neașteptată și că această creștere a urei trebuie să fie atribuită modului cum organele austro-ungare afirmă misunea civilizatoare a monarhiei Habsburgilor în Orient. Aceasta este o agitațiune preventivă pentru a evita se nu cadă la nivelul Serbiei. Comentariile presei vieneze în privința afacerii Briamont au produs în România un efect dintre cele mai supărătoare. Concluzia pe care o trag Românii este aceasta: oamenii de stat austriaci voiesc, că România să renunțe a se protege singură; garanția de siguranță ce ne oferă nu este alt ceva decât un protectorat. În fond este mai mult o neînțelegere decât o cauză de antagonism permanente. Cabinetul din Viena este prea înțelept pentru a se gândi se impună Românilor o vasalitate analogă cu aceea, care apasă asupra Sârbilor dela venirea la putere a ministerului Pirotchanaz, și campania iredentistă din România nu este decât o vagă eventualitate, care nu se va realiza nici odată, dacă Ungurii încetează de a mai considera pe Români ca o rasă inferioară și ai trata astfel.

În Serbia, simptomele sunt mai amenințătoare. Politica inaugurată de ministerul Pirotchanaz este de sigur prea anti-națională pentru a fi ertată să se creadă în dănuirea sistemului actual. Că Austro-Ungaria caută să cucerească o poziție preponderantă la Belgrad, aceasta este tot ce poate fi mai natural, având în vedere calea pe care a intrat cabinetul din Viena prin aneșarea Bosniei. Ar fi trebuit numai se procedă cu mai multă circumspecție și să menageze susceptibilitățile naționale ale Sârbilor, în loc de ai face să simtă în fie care moment că, în raporturile ei cu Serbia Austria nu consultă de cât propriile sale interese politice, economice și comerciale. Poporul sârb a vădut cu indignare, că regele Milan era tromba împăratului Francisc Iosif și d. Pirotchanatz esecutorul unei programe elaborată în străinătate și ostilă aspirațiilor naționalităților balcanice. În aceste condițiuni, este ușor de a înțelege, că chiar presa vieneză se nu aibă o mare încredere în dinastia Obrenoviciilor. Convingerea intimă, că preponderința austriacă la Belgrad a creat în Serbia o situațiune care nu se poate prelunge nedefinit, explică presupunerile și speculațiunile de tot felul ale diarelor austriace în privința căsătoriei principesei Zorka a Muntenegrului cu principele Petru Carageorgevici. Aceste neliniști persistente nu sânt de cât mărturisirea fără voe a conștiinței politicianilor cari au împins pe Austria să mineze edificiul Congresului din Berlin. Când se samănă întregi trebuie a se aștepta a recolta complicități. Nu se poate tăgădui existența unei adânci nemulțămiri în peninsula Balcanilor, dar ar fi ridicul de a căuta cauza aiurea decât în proiectele fantastice ale doctrinarilor egemoniei austriace.

Varietăți.

* (Sciri personale.) Carol Regele României a plecat Joi însoțit de Fălcoianu, adjutant general, de col. Candianu-Popescu, adjutant și demajorul Negel, oficer de ordonanță, de d. Liteanu, legatul României în Berlin, d. Carp legatul României la Viena. Regele s'a întâlnit la Breslau cu ministrul president Brătianu, cu care împreună s'a dus la Potsdam. Eri va fi plecat regele și ministrul către Viena unde vor petrece vre-o câte-va zile. Regele va face cu ocaziunea aceasta vizită împăratului și regelui Francisc Iosif. Dela Viena regele și ministrul se vor duce prin Budapesta a casă. Ministrul pres. Tisza încă se află în Viena în timpul când regele Carol și ministrul-presid. Brătianu vor fi acolo. — În Brașov regele a primit în vagonul său salon de curte, în care călătorește până la Berlin, pe dd. vice-comitele Roll, pe primarul Breunerberg și pe Gött. Și suita regelui călătorește într'un vagon românesc.

* (Nașii fiului principelui Wilhelm de Prusia) vor fi: Carol regele României, prin-

— Ei da! frumos regim îmi recomandă! se mănâncă fără apetit și se cetesc mâncând ca se nu pot mistui!

— Dar așa lasăte. Voiu cerca să joc singur. O să fac cum pot! Ei! vr'un geniu bun îmi va veni într'ajutor!

— Ba nu, nu! esclama dl. Goeffle acest geniu bun vreau să fiu eu, eu ți-am promis și mă țin de vorbă.

— Nu, domnule Goeffle îți mulțămesc; dta nu ești dedată la astfel de lucruri. Dta ești bărbat înțelept și nu te ai putea elibera de ocupațiunile dtale serioase, ca se-ți pui în cap, căciula cea cu clopoțele nebunii! Eu am fost foarte indiscret ați accepta promisiunea.

— Așa! esclamă dl. Goeffle, drept cine mă eai? Drept fanfaron, care promite ceva, ce scie că nu o poate ținea, sau doară drept pedant bătrân incapabil a da mâna la o glumă plăcută?

(Va urma.)

cipele și princessa de Svedia, ducele și ducesa de Edinburg, principele și princessa de Schleswig-Holstein, Carol principele de Hohenzollern și ducesa Adelheid de Schleswig-Holstein.

* (Convocare.) Domnii membrii ai comitetului Reuniunii învățătorilor dela scoalele greco-orientale române din districtul S. Sebeș, precum și presidenții despărțimentelor tractuali sunt prin aceasta rugați a se înfățișa pe Sâmbătă în 13/25 August a. c. la 11 oare a. m. la ședința ordinară, în edificiul scoalei greco-orientale, române din centrul districtului din Sas-Sebeș.

Sibiu, în 8/20 August 1883.

Dr. Ioan Crișian
preș. reuniunii.

* (Necrolog.) Primim următorul anunț funebru:

Ilie Stănilă, medicinist în Viena, ca trate în numele său, al fratei sale Constantin și a rudeniilor sale, cu inimă plină de durere anunță prin aceasta tuturor cunoscuților, încetarea din viață a fratelui

Toma Stănilă,

născut în Săcădate, com. Sibiu, în timpul din urmă ascultător la academia r. de drept în Sibiu,

care au repausat, în urma unei întâmplări nenorocite, în 6/18 August a. c. la oarele 7 seara în etate de 21 ani.

Înmormântarea rămășițelor pământești va avea loc în 8/20 August a. c. la oarele 1/2 3 d. p. din spitalul civil, la cinterimul gr. or. din suburbiul Iosefin.

Sibiu în 8/20 August 1883.

Fiei țerina ușoară!

* (Prima jertfă a procesului Tiszá-Eszlár) a cădut scriitorul dela tribunalul din Nyiregy-háza, Péczely, care în urma unui ordin al ministrului de justiție fu lipsit din post.

* (Extra Hungaria mea vita) „M. P.” din Viena spune că de vre-o câteva săptămâni încoace se sporesce numărul acelor cetățeni unguresci, cari cer a se face cetățeni austriaci.

* („Figaro”), foaie umoristică din Viena se adresează către domnul Kálnoky ministrul de externe cu rugarea următoare: „Nu cumva ai avé bunătate — dacă tocmai ai avé timp — se alungi sau se împrăscii și „scrupulii” noștri, cari s'au stêrnit și în noi față cu desvoltarea raporturilor austriace și față cu reacțiunea lor asupra alianței austro-germane, de oare ce aceasta pentru noi ar fi cu mult mai de lipsă decât pentru împăratul Germaniei. Popoarele Austriei nu mai puțin îngrijate de soarta lor.”

În alt număr avea o ilustrațiune, în care un turc, arătând cu degetul spre o corabie aninată pe un vîrf de munte, asigura din toate puterile, că e corabia cea veritabilă a lui Noe, căci e „pech*” înlauntru și „pech” în afară. Străinul, care asculta cele ce i spunea turcul reflectează cestui diu urmă: „Ce'mi vorbesci! Nu o cunosc eu? E corabia de stat austriacă.

* (Vaporul Teodorescu). „L'Intransigent” scrie: „Să construesc în acest moment în artelierele domnilor Escher, Wys și Comp., pe riul Limmet, un vapor torpil de un gen cu totul nou. Vaporul e construit în întregul său din fer și va putea manevra sub apă la ori ce adâncime. De el va fi alipit un rezervator de aer îndestulitoriu pentru a permite echipajului se stea scufundat în apă douăsprezece oare și va fi luminat cu electricitate. Inventatoriul e un inginer român, d. Traian Teodorescu din Galați; fondurile necesare pentru construcțiune iau fost votate de Camerele române. Vaporul când va fi isprăvit, va fi supus unei serii de experiență pe lacul Zürich.

* (Dare de seamă și mulțămită publică). Ni se scrie din Tilișca în 12 August 1883 următoarele: Junimea română studioasă din jurul Săliștei a arangiat în 5 August st. n. a. c. în Tilișca în „Codrul verde” (Bêrc) o petrecere de vară, a cărei venit curat a fost destinat jumătate fondului reuniunii pompierilor din Săliște, ear jumătate în favorul reuniunii, ce are a se înființa, a pompierilor din Tilișca.

Ca venite preste tot a intrat cu ocaziunea acestei petreceri 81 fl. 60 cr. v. a., ear ca spese avute cu arangierea petrecerei a eșit 62 fl. 84 cr. v. a. și așa subtrăgându-se spesele rezultă un venit curat preste tot de 18 fl. 76 cr. v. a. (Cam puțin pentru fonduri și cam prea mult pentru spese. Red.) din care sumuliță jumătate cu 9 fl. 38 cr. v. a. s'a espedat resp. inmanuat organului administrativ al reuniunii pompierilor voluntari din Săliște. ear sumulița restantă cu 9 fl. 38 cr. v. a. s'a încredințat de ocamdată casarului comunei politice Tilișca.

*) Reșină.

Nici cu ocaziunea aceasta nu a întârziat mai multe prea stimate doamne și prea onorați domni — căror li se aduce în specie o sinceră mulțămită — a da o espresiune a maritimității lor prin suprasolviri preste prețurile de intrare după cum urmează:

Din Săliște: DD. Ilarion Muciu, pretor cercual 4 fl., Dumitru Roman, comerciant, 4 fl., Bucur Comșa, primariu 2 fl. D na Iustina Oprea Bêrză 1 fl. Nicolau Brîndușu, comerciant, 1 fl. Dr. Nicolau Cătefariu, medic cercual 1 fl., Nicolau Ivan, diacon și învățătoriu 50 cr. Mai mulți p. t. membri (cam 20) a-i reuniunii pompierilor voluntari din Săliște a solvit laolaltă — sub titula de „Din partea Corporațiunii pompierilor voluntari din Săliște” — (ca taceșă de intrare suma de 4 fl.

Din Tilișca: DD. Stefan Millea, notariu 1 fl., Petru Iuga, paroch gr. or. 1 fl. George Bratu, primariu 50 cr.

Din Galeșiu: Dl. Avram Acilenescu, notariu 1 florin.

Din Orlat: Dl Ludovic Pesamosca, primar, 4 fl., 50 cr.

Din Gura-riului: DD. Ioan Rebegea, proprietar 1 fl., Ioachim Muntean, paroch gr. or. 1 fl.,

Din Mercurea: DD. Dr. Coloman Albu avocat 1 fl., Basiliu Greavu, sub-jude regesc 50 cr. Petru Cosciug, Cancelist 50 cr.,

Din Conția: Dl. Ioan Oprean, paroch greco-oriental 1 fl.,

Din Apoldul-inferior: Dl Ioan Oreștian, primariu 1 fl.,

Din Poiana: Dl Alecsandru Toma, comerciant 50 cr.

Din Alămor: Dl Alămorean, paroch greco-oriental 1 fl.

Din Ocna: Ioan Henteș, ascultătoriu de drepturi 50 cr.

Comitetul arangiator vine ași esprima publice cea mai profundă stimă, ce-o păstrează, precum și cea mai cordială mulțămire tuturor doamnelor și domnilor contribuenți și participanți, cari nau cruțat nimic spre a sprigini prima încercare a junimei întreprinđetoare cu tot, ce le a fost posibil.

În numele comitetului arangiator:

Președintele:	Casariul:
Aureliu Millea	Demetriu Lăpădat
ascultătoriu de drepturi.	ascultători de pedagogie.

* (Manevrele române de toamnă.) „L'Independance roumaine” publică următoarele în numărul său de ađi:

„Am spus în zilele aceastea, că otăririile luate în privința manevrelor au fost schimbate.

„Eacă ce aflăm în aceasta privință:

„Trupele nu vor fi concentrate de cât într'o singură serie, ear nu în două cum se otărise la început și pe timp de 60 zile, dela 20 August până la 18 Octomvre.

„Manevrele, au mai bine esercițiile militare se vor face în tot acest timp la statul-maior al fie cărui regiment.

În cele din urmă douăsprezece zile, trupele vor porni spre statul-maior al fie cărei divisiuni din care fac parte, și în decursul acestor 12 zile se vor face inspecțiunile generale, pentru formarea tablourilor de înaintare.

„Numai al 2-lea corp de armată, al cărui stat major se află în București, face excepțiune.

„Pe timpul acestor din urmă 12 zile, divisiunile: a 2-a și a 3-a, care compun acest corp, vor manevra una contra celeilalte.

„Fie-care batalion al armatei va concentra pentru aceste manevre 200 oameni și fie-care regiment 350 oameni.

„Acestea sânt cele din urmă dispozițiuni luate de la ministerul de resboiu în privința manevrelor din anul acesta.”

* (Contra turbării. „Rom.” ne spune că diarul „Désbats” dela 9 August publică:

Mijloacele practice nu trebuiesc respinse a priori. S'a vorbit adese de acțiunea usturoiului asupra turburării. D-rul Dias, din Porto, a conchis de curând din esperiințele sale, că indiviđi tratați cu usturoi n'au prezentat nici un simptom rabic, pe când alții, cari n'au fost tratați astfel, au murit. Poate că usturoiul conține un principiu eficace. Dr. Dias recomandă de a spăla mușcătura cu apă, de a o freca cu usturoiu pisat și a-i aplica apoi un bandagiu tot cu usturoiu; timp de opt zile, rănitul trebuie să mănânce în fie-care dimineață 2 căpățini de usturoiu și se bea o decoctiune de usturoiu (o căpățină la 700 grame de apă, reduse de 500 gr.) Acest remediu nu e nou; toți Arabii îl cunosc. Mahomed dicea: „Pus pe mușcătură de viperă sau pe înțepătura de scorpie, el dă rezultate minunate” Sofian el Andalurry e mai lămurit; „Luat ca hrană el e foarte folositor în contra înțepăturilor de scor-

pie și a mușcăturei de câni turbați." Kabili și Arabii urmează din punct în punct această practică.

* (Transferare.) Dl Dr. Emil Brote este transferat dela regimentul de infanterie bar. de Schönfeld Nr. 82, la regimentul de infanterie Friedrich Wilhelm Mare Duce de Meklenburg Strelitz, Nr. 31; dl Dr. Ioan Popu dela regimentul de infanterie Ludovic Principe de Bavaria, Nr. 62 la regimentul de infanterie conte Gondrecourt Nr. 55.

Mai nou.

"Wiener Allgemeine Ztg" publică scirea, că regele Carol al României, în întoarcerea sa dela Berlin, nu va atinge Viena.

"Le Danube", reflectând la întâlnirea celor doi împărați și la scopul întâlnirii: prolongirea alianței austro-germane, spune că un corresponsent vienez dela "Post" din Berlin se grăbește a desmînți „su-

pozițiunea aceasta", adăugînd, că comunitatea intereselor Germaniei și Austro-Ungariei, și intimitatea relațiilor între cele două familii domnitoare, face superfluă prolongirea formală a alianței. "Le Danube" comentează cuvintele diarului "Post" dîcînd: o astfel de desmînțire nu este desmînțire. Ea confirmă din contră fondul subpozițiunii în cestiune.

Dela Agram se telegrafează că acolo domnesce liniscea cea mai completă; din contră dela Carlopago și Zengg se anunță turburări din cauza insigniilor. În Zengg s'a requirat miliția. Conducătorul poliției din Agram este destituit definitiv.

Regele Serbiei a sosit, eri la 2 oare după amiazi, în Viena. Împăratul Germaniei, se dîce, că ar fi distins pe ministrul president din Belgrad, Pirocianaș cu crucea cea mare a vulturului roșu. Distincțiunei i se atribuie însemnătate politică.

Dl LMC bar. Beck capul statului major general, în călătoria sa pentru inspecțiunea pasurilor transilvane, a sosit în 16 l. c. la Reghin, de unde

și-a continuat drumul, pe Murș în sus spre Toplița română și Gurghiu.

Loterie.

Sămbătă 6 August 1883.

Buda: 42 34 39 6 53

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.—	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.65	88.65
Renta ung. de hârtie	87.15	87.10
mpumutul drumurilor de fer ung.	139.—	138.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.80	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	114.25	114.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.70	78.70
Datorie de stat austriacă în argint	79.50	79.50
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.49	9.49
100 marce nemțesci	58.35	58.40
London (pe polița de trei luni)	119.80	119.90

Rr. 231

[480] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Ozun, protopresbiteratul al II. al Brașovului se scrie concurs până la 10 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

a) 18 H-litre secară și cucuruz computate în 90 fl.

b) relutul de lemne 8 fl.

c) venitul grădinei dela scoala veche 1 fl.

d) venitul stolar ca cantor 10 fl.

e) venitul dela sărăcime — pâlmași 10 fl.

f) venitul didactului dela 20—30 elevi câte 40 cr. 8 fl. 14 cr.

g) prospecte de a eși dinarunc, sau subvențiune 23 fl.

suma 150 fl. v. a.

Doritorii la acest post 'au a'și adresa suplicile lor înzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiterat subsemnat.

Brașov în 3 August 1883

Oficiul protopresbiterat gr. or.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Petric, m. p.,

protopresbiter.

Nr. 284

[481] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, aparținătoare protopresbiteratului Mercurei se scrie concurs cu termenul 30 August a. c. st. v.

1. Mercurea cu salariu anual de 200 fl. 4° metr. lemne de foc, din cari e a se încălzi și scoala.

2. Broșteni cu salariu anual de 150 fl. Concurenții au a'și așterne cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare, oficiului ppresbiterat al tractului Mercurei în Mercurea până la termenul indicat, însemnând numele comunei unde le este ubicațiunea și posta ultimă.

Dela oficiul ppresbiterat al tractului.

Mercurea la 4 August 1883.

Ioan Droc m. p.,

admstr. ppresbit.

Nr. 182

[477] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a Veneția superioară în protopresbiteratul Făgărașului, devenită vacantă prin repausarea parochului Iacob Moga, se decide concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în "Telegraful Român."

Emolumentele împreunate cu acest post sînt venitele stolari dela 82 familii computate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă, folosirea cimiteriului, cum și câte una ferdelă de bucate dela toată gazda, care toate computate la oaltă în bani, dau suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor avea a'și așterne petițiunile

lor sub semnatului oficiu protopresbiterat, instruite cu documentele prescise de statutul organic și regulamentul congresual pentru parochii; până la termenul sus arătat.

Făgăraș 1 August 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Petru Popescu m. p.,

protopresbiter

Nr. 44

[475] 1—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Săliște sînt două posturi de învățătoriu vacante împreunate fie care cu câte un salariu anual de 350 fl. v. a. și cu dreptul de *quinquenaliu* de câte 50 fl. v. a. cari bani se plătesc anticipative din fondul scoalei.

Pentru ocuparea amînduror acestor posturi se scrie concurs cu termenul preclusiv până la 15/3 Septembrie 1883.

Cei ce doresc a ocupa aceste posturi, își vor îndrepta petițiunile instruite conform statutului organic și dispozițiilor sinodali relative la scoalele capitale, către prea onor. oficiu protopresbiterat al tractului Săliște.

Săliște 7/19 August 1883.

Comitetul parochial gr. or. din Săliște. în conțelegere cu oficiul protopresbiterat.

Ioan Maxim m. p.,

președ. comit.

Nr. 98.

[476] 1—3

Prelungire de concurs.

Termenul pentru ocuparea parochiei de cl. III-a G. Cristur se prelungește până la 29 August a. c.

Emolumentele sînt tot cele publicate în "Telegraful Român" Nrii 55. 56 și 57.

Agârbiciu, 4 August, 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon P. Moldovan m. p.

protopresbiter.

Nr. 192.

[472] 2—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Orăștioara de jos, protopresbiteratul Orăștiei, cu termenul până la 30 August st. v.

Emolumentele: 200 fl. salariu, cuartir și lemnele necesarii de încălzit.

Cererile instruite conform presciselor din vigoare sînt a se așterne la oficiul protopresbiterat gr. or. al Orăștiei.

Orăștie, 2 August, 1883

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Orăștiei.

Nr. 83.

[471] 2—3

CONCURS.

Spre ocuparea vacantei stațiuni de paroch din comuna Nadeșul Săsesc de clasa a III se scrie concurs până în 5 Septembrie 1883 st. v.

Emolumentele sînt:

1. casa parochială corespundeătoare, șura, grajd, cu toate edificiile necesare pentru economie.

2. dela 65 de familii câte o ferdelă de cucuruz sfărmit.

3. dela 21 de neorustici câte 40 cr.

4. porțiunea canonică 6 jugere și jumătate, cu ocaziunea segregării pășunitelui se va mai căpăta ca porțiune canonică 6 jugere — prin Septembrie a. c.

5. Șase stângini de lemne de foc aduse în curtea parochială pentru preot.

6. dela tinerimea aflătoare, feciori și fete în tot anul câte 2 zile de lucru cu palma.

7. porțiunea canonică, câtă va avea parochul, comuna bisericească este datoare a o lucra în 3 ani de zile cu tot felul de lucru de arat, semănat, cosit, și fructele ce se vor face adunate și aduse acasă.

Doritorii de a ocupa această stațiune preoțască, vor avea a'și așterne cererile lor în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii din anul 1878 la subscrisul în termenul sus indicat.

Alma 1 August, 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Almășan m. p.

protopresbiter.

Nr. 273 prot.

[467] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu de clasa a II dela scoala română gr. or. din Cernatul Săcelilor, protopresbiteratul I. al Brașovului, se scrie concurs cu termenul până la 26 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt 250 fl. v. a. cu prospect de a se ameliora după un an la 300 fl.

Dela concurenți se cere a legitima, că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale și că au depus esamenul de calificățiune învățătoresc.

Petițiunile instruite cu menționatele documente au a se așterne până la termenul indicat prea on. domn protopresbiter Iosif Barac în Brașov.

Cernatu în 28 Iulie 1883.

În conțelegere cu dl protopresbiter respectiv.

Comitetul parochial

George Urdea m. p.,

Nr. 153. prot.

[468] 3—3

CONCURS.

Spre întregirea stațiunii de învățătoriu la scoala populară gr. or. română din Iclandul mare, protopresbiteratul M. Oșorheiului se scrie concurs cu termenul până la 31 August a. c. st. v.

Emolumentele sînt: 200 fl. salariu anual, solvit în rate trilonari, cuartir natural și grădină de legume.

Cererile instruite conform presciselor din vigoare sînt a se așterne la oficiul protopresbiterat al tractului M. Oșorheiului.

Sibiu, 24 Iulie 1883.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat.

Comitetul parochial gr. or. din Iclandul mare.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide cursul învățămîntului de cinci luni la **institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1. Octomvre c. n. 1883.** Primirea la acest curs va avî loc dela 1—8 Octomvre în localitatea scoalei din *Strada morii* (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de Botez și de moralitate. Sibiu, 26 Iunie nou 1883.

[456] 3—3

Direcțiunea.

Anunțiu.

Se primesc *frecuanți de scoale* în **cuartir și cost cu spălat cu tot**, pe lângă condițiuni echitabile. Informațiuni dă redacțiunea acestei foi. [479] 1—3

Institut agronomic săsesc din Transilvania

(scoala de agronomiă, pomărit și vierit) în Mediaș.

Anul nou scolariu se începe cu **1 Septemvre 1883.**

Durarea învățămîntului **3 ani.**

Limba instrucțiunei cea germăna.

Condițiunile acceptării. Absolut de scoala populară și etate de **15 ani.**

Insinuări și acceptări sînt a se așterne până în **1 Septemvre a. c.** la Direcțiune.

Cu începerea anului scolariu se dau 4 stipendii dela Universitate à 120 fl. pe an.

[478] 1—3

Direcțiunea.

Nr. 3065. civil 1883.

[473] 2—3

Publicațiune.

Pentru segregarea locurilor și a pășunatului în comuna Lăteud, și adevă pentru începerea lucrărilor premergătoare, alegerea ingineriului și stabilirea preliminarului de spese, se pune di de pertractare pe **17 Septemvre, 1883 la 9 oare înainte de amiazi** în comuna **Lăteud**, la locuința judei comunale; citez deci pre toți cei interesați pe acest termen, cu observarea, că reprezentarea lor nu va împedeca încheierea pertractării.

În numele tribunalului:

Elisabetopole, 14 August 1883.

Káplány Géza m. p.,

jude esmis.

Nr. 3076 1883

[469] 3—3

Publicațiune.

Spre a se putî face lucrările de pregătire în afacerea comasării și a segregării pășunatului și a pădurilor din Paloš și în special pentru alegerea ingineriului și pregătirea preliminarului de spese, se pune di de pertractare pe **27 Septemvre, 1883 la 3 oare după amiazi** și pentru ascultarea martorilor și oculata judecătorească și a asperților pentru segregarea pășunatului și a pădurilor, conform decisiunei tribunalului de sub Nr. 2351: 1883 se pune di de pertractare po 29 Septemvre 1883. 8 oare înainte de amiazi la fața locului în Paloš în locuința judei comunale, la care se citează toți cei interesați, că reprezentarea lor nu va împedeca pertractarea, nici ascultarea martorilor și oculata judecătorească și a asperților.

În numele tribunalului.

Elisabetopole, 6 August 1883.

Káplány Géza m. p.,

jude de tribunal esmis.